

medføre store finantzielle Vanskeligheder og at hele Stillingen kunde blive høist mislig. Jeg troer nu ikke, at der er Vanskeligheder tilstede i den Grad, som den høitærede Minister har anført. Gule Loven forudsætter tydeligt, at et hvert enkelt Embede — med nogle faa Undtagelser — herefter faaer en mindre særlig Indtægt som hørende bestemt til Embedet. De større Embeder faaer meget mindre end før. Der gaaer en Deel fra, som deels skal gaae til Alderstillaeg, men deels ogsaa til andre Anvendelser, der ikke strax ere tilstede, navnlig til Byggelaan og til fremtidige Pensioner istedet for dem, der hidtil ere lagte paa Kaldene. Naar vi nu tænke os, hvorledes det vilde gaae, da bliver der jo efterhaanden ledige saavel store som smaa Embeder. Ved de store Kald vil der aabenbart indkomme Mere, end der skal udredes til Eftermanden baade til hans Løn og til Alderstillaeg. Hvis det ikke var saa, var den Beregning, hvorpaa Lovudkastet bygges, aldeles forkeert, og det kan der naturligvis ikke være Tale om. Naar et Embede, der efter Opgivelse af Indtægterne i de sidste 5 Aar har havt 4000 Rb. aarlig Indtægt, bliver ledigt og nu skal lønnes med 1800 Rb. og Alderstillaeg, saa bliver der, selv om dette stiger op til 5 à 600 Rb., dog et ikke ringe Overskud for Lønningsfonden. De smaa Embeder i Classerne a. og b. ville paa faa Undtagelser nær heller ikke faaer noget Tillæg efter Lovudkastet; men de ville paa den anden Side ikke give noget, eller i alt Fald kun et ringe Overskud. Det, hvorved de smaa Embeder blive forbedrede, er ikke ved Tilskud til selve Embedet, men ved Alderstillaeg, der gives Præsterne i disse, for at de, naar de ikke have store Familiebyrder, kunne vedblive at leve tilfredse i saadanne Kald. Nu kan det indtræffe, at ved et Kalds Vacance kunne Udgifterne til den ny ansatte Præst, fordi han har tjent i et lille Embede i længere Tid, saa at han strax faaer Alderstillaeg, blive ligesaa store eller større end den Indtægt, Embedet hidtil har havt, saa der enten intet Overskud bliver for Lønningsfonden eller et ubetydeligt Tab. Ved de mindste Embeder vil Forholdet blive det, at de besættes med Candidater, der ikke medbringe noget Krav paa Alderstillaeg og ikke faaer det før efter 10

Aars Forløb. Der vil der altsaa ikke indtræde nogen Udgiftsforhøielse, undtagen ved de ikke mange Kald, hvis Normalsum er høiere end deres hidtil havde Indtægter. Lad os betænke, hvorledes Sagen vil stille sig, strax efterat Loven er udkommen. Naar der da bliver et stort Kald ledigt, saa vil den nye Embedsmand — jeg forudsætter, at han skal have Alderstillaeg, skjøndt der ogsaa til et temmeligt stort Embede kan udværges en Mand, der ikke længe har fungeret som Præst eller som slet ikke har været Præst, men som i andre Henseender, f. Ex. i videnskabelig Henseende, er fortrinligt berettiget, saa vil han alligevel ikke i det store Kald kunne faaer saa meget, som tidligere har været tillagt Embedet. Strax i det første Moment skal imidlertid Præstegaarden indløses — det er forudsat i Loven, idet der i § 4 er givet en Bemyndigelse til i den Hensigt at stifte et Laan — og dertil kommer jo en anden Ting: i Naadensaaret beholder den afdøde Præsts Enke over den halve Deel og maaskee $\frac{1}{4}$ af Eendommen. Det, der bliver tilbage til den ny ansatte Præst, er altsaa ikke tilstrækkeligt til at forskaffe ham Embedets Normalsum og endnu mindre Alderstillaeg. Ja, jeg nægter ikke, at her kan opstaae en Vanskelighed, men denne Vanskelighed vil, saavidt jeg kan see, vedblive til hvilken Tid man saa lader Loven træde i Kraft, naar man ikke i Forveien, hvad der ikke i Loven er givet nogen Anthybning om, forbeholder sig en betydelig Capitalopsamling. Naar man nu gaaer ind paa at optage et betydeligt Laan og vedkjender sig den Anskuelse, at der omtrent skal anvendes, hvad der er, og idetmindste ikke har givet nogen Anthybning om, at man vil begynde med strax at samle Capital, men man maaskee venter, at der efterhaanden skal komme et Overskud, efterat Loven er kommen til Udførelse, naar man altsaa begynder med den særlige Fond, saa er det muligt, at det vil vise sig nødvendigt at have Lidt imellem Hænderne, og naar det er Tilfældet, saa maa det ordnes, som det er bestemt med Indløsningssummerne, nemlig at man ved Laan maa skaffe sig det fornødne Beløb; det kan jeg tænke mig; men at sige, at en Lønningsfond skal oprettes, og at Embederne skulle lønnes paa den og den Maade, men at det